

LOOMAD LASTEAIAS: lasteaiajuhataja tõi oma hobi tööle kaasa

Lapsed kasvavad koos lemmikutega

Tallinna 91. lasteaias lendavad papagoid ja lippavad küülikud

VICTORIA PHARMAS

”Tiše!” hüüab Julia ja põrutab jalaga vastu maad. Vidin-vadin kõlab niisama kõvasti edasi. “Tiše!” kordab tüdruk käsklust. Ikka ei midagi. “Kasvataja, kas ma pean nendega rääkima eesti või vene keeles, et nad minust aru saaksid?” tahab tüdruk teada. Julia käib Tallinna 91. lasteaias, kus üks rühmatuba on lindude ja loomade päralt.

Enamasti ongi seitsmene Julia see, kes nurub kasvatajalt luba lindusid ja loomi vaatama minna. Kasvataja Heli Heinväli võtab oma kahe- kuni seitsmeaastased põnnid sappa ja suundub lasteaias esimesele korrusele elavnurka. Õigemini krabiseb, sahiseb, kädistab ja vidistab seal terve tuba.

“Viuh!” lendab erkroheline viirpapagoi üle toa puu otsast kapinupu külge. “Näe, vaata!” näitab teist päeva lasteaias olev Tim Sander näpuga sulelise poole. Kui looduses jäävad linnud tihtipeale lastele märkamatuks, siis 91. lasteaias elavtoas ei saa neid kuidagi tähele panna. Selles lasteaias on pesakastid viirpapagoidele, nümfkakaduudele, kanaarilindudele ja lembelindudele – kokku ligi kahekümnele sulelisele.

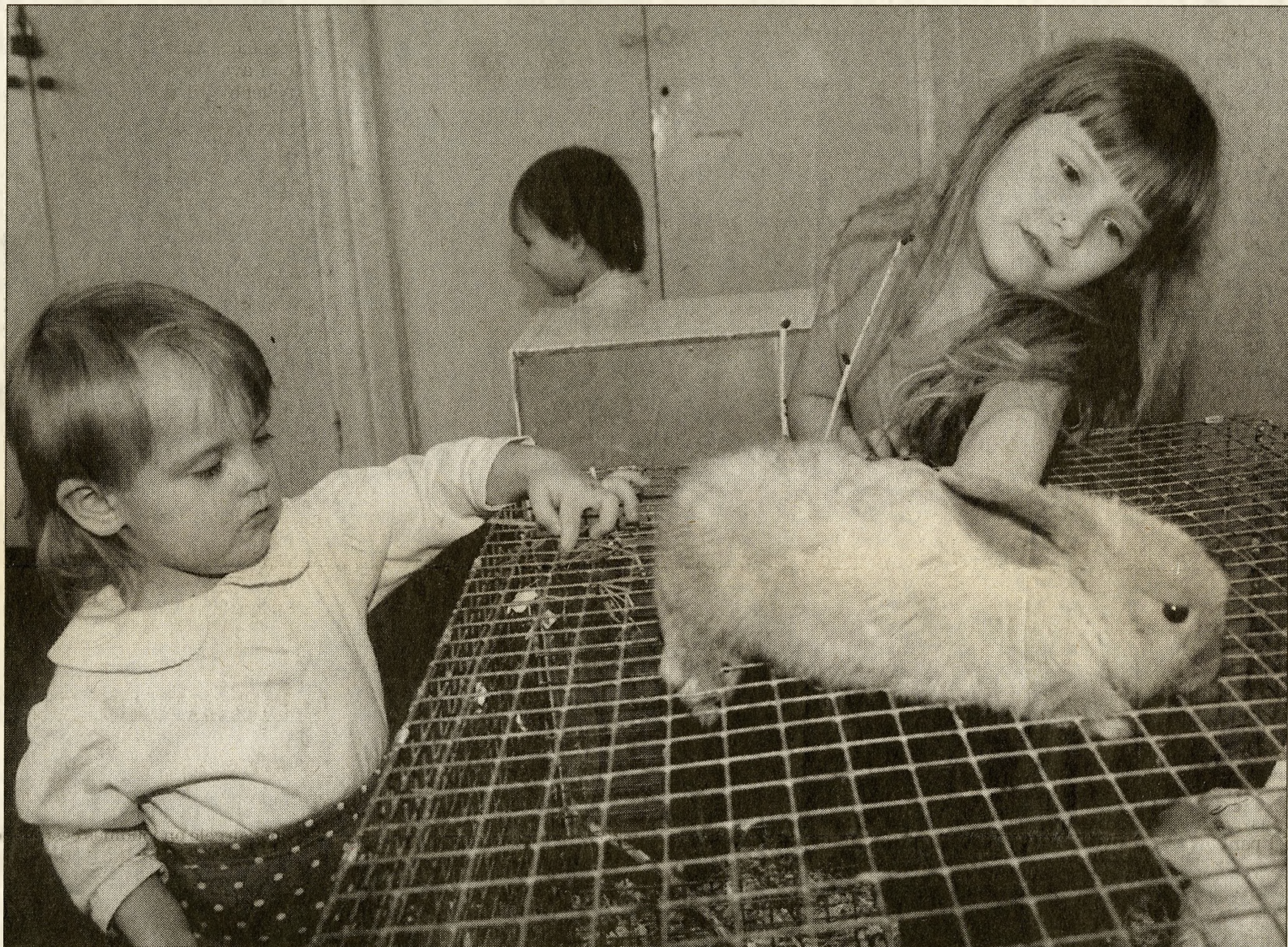
Sel päeval otsustavad linnud lastega distantsi hoida. Mõnikord õnnestub aga mudilastel neid oma pihu peale meelitada. Siis, kui linnud pole tükk aega oma lemmiktoitu – hirssi – saanud.

Pässküülikud kassi eest

“Seal haudub kanaari linu emme parasjagu uut pesakonda,” osutab lasteaias juhataja Stella Mangus akna küljes rippuvale pesale ja tunnistab, et nüüd on tal hakanud lindude nimed-näod omavahel segi minema. “Kunagi oli täpne arvepidamine, kes on kes.”

Miniloomaaed sai alguse viiskuuks aastat tagasi Stella Manguse kodus. Sealt rändas see edasi Tõrva lasteaias, kus Stella Mangus toorkord töötas. Tallinna 91. lasteaias lapsed said endale lemmikloomade elmise aasta oktoobris, mil Stella koos oma hobiga selle lasteaias juhatajaks tuli.

“Anna see hall mulle,” palub loodushuviline Julia. Kui kasvataja vesihalli küüliku puurist välja

Tallinna 91. lasteaias lastel on oma miniloomaaed. Mudilased on eriti kiindunud lontkõrvalistesse küülikutesse.

RAUNO VOLMAR

tõstab, sirutub loomale vastu mitu paari käsi. Enamiku laste armastus kuulub just küülikutele, keda on lasteaias ühtekokku kuus. Lontkõrvalise halli karvakra saab seekord oma sülele Julia.

Tüdruk silitab Väikest Bursuid – nii seda inglise pässküülikut tema iseloomu tõttu lasteaias kutsutakse – ja räägib oma kodujänesest. “Emme ostis mulle valget värvi jänku. Ta nimi on Kedri,” jutustab Julia. “Ta on nii umbes kaheaastane ja tal on oma maja, mille uks käib lahti. Suvel on ta vahel õues ka käinud.” Pärast väikest pausi teatab pika patsiga tüdruk, et tema kodune lemmik sööb porgandit ja kapsast ning mängib oma väikese

mängupalliga. Hiljem ütleb kasvataja Heli, et Julial ei ole kodus jänes. “Ta on lihtsalt väga elava fantaasiaga tüdruk,” lisab ta.

Mööda põrandat jookseb laste jalgade vahelt läbi 91. lasteaias küülikupere ema – siiani kassi karva beez pässküülik. Juhataja sõnul on see loom kassi ja koera eest. Spetsiaalselt toas kasvatamiseks aretatud küülik pole siiski kordagi kedagi hammustanud.

Stella Manguse hinnangul peaks vanematelegi meelt mööda olema, et loomaaed asub lasteaias. “Nii saab poistel-tüdrukutel lasteaias looma pidamise isu täis,” põhjendab ta.

Esmapilgul tundub seinäärse

puuris veel üks küülik olevat. Tegelikult kükitab seal peene siidja karvaga Lõuna-Ameerika päriselanik tsintšilja, eesti keeles lihtsalt villakhiir. “Ega ta alati nii vaikne ole,” ütleb juhataja. “Õhtul, kui lapsed puuri ääres plaksutavad, hakkab ta ringiratast jooksmas.”

Kilpkonnad tukuvad võilillede ootel

Väiksematest närilistest saavad lapsed tundma õppida hiirt, hamstrit ja merisiga. Akvaariumis elutsevad ameerika punakõrvikilpkonnad. Tõsi küll, kõrvu neil konnadel pole. Küll aga on nime õigustuseks punased laigud kõrvade ko-

ha peal. Kalasid loomatoas ei näe, sest akvaariumid on rühmades.

Kogu loomapere kuulub lasteaias juhatajale, kelle töönaädalad seetõttu üsna pikaks venivad. “Tööpäevadel olen juhataja, nädalavahetusesti aga koristaja,” räägib Stella Mangus, keda kodus ootavad viis last ja väike spanjeliplika.

Nooremad lapsed hakkavad juba tüdinenema. Selleks korraaks tuleb oma lemmikutele daa-daa teha ja rühmatuppa tagasi minna. “Tšau,” ütleb Eva-Liisa ja astub uksest välja.

Kapi taga radiaatori all tukuvad aga veel viimaseid päevi talveund kaks kilpkonna, oodates värskete võilillede tärkamist.